

det så TV 3, som jo bliver sendt fra udlandet, og dermed er man ude over de spilleregler, som man restriktivt har i Danmark.

Det betyder med andre ord, at den danske medicinalindustri er i en sværere konkurrencemæssig situation. Den ønsker man at fastholde ud fra en eller anden overbevisning om, at det jo er livsfarligt, hvis borgerne får information om håndkøbsmedicin på tv. Vi må gerne se det i ugebladene nede ved damefrisøren. Vi må gerne se det alle mulige andre steder, men vi må ikke se det på tv, fordi lige præcis hvis den samme reklame, som er i Se og Hør, kommer på tv, så er det livsfarligt. Og man vil tage overdosis, man vil simpelt hen spise i håndfuldevis af håndkøbsmedicin, hvis der bliver reklameret for det på tv.

Hvis det var så farligt, ville der så ikke være en massiv dødelighed i udlandet blandt borgere, der ser reklamer for medicin på tv? Jo, det ville der jo være, hvis tesen holdt, men det gør den jo ikke. Tesen holder ikke.

Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at der overhovedet ikke burde være nogen begrænsning på, hvad man må reklamere for. Derfor ser vi forslaget her som et skridt i den rigtige retning. Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at borgerne nok skal finde ud af at håndtere det her. Borgerne er jo ikke en flok uvidende mennesker, der bare sidder og labber det hele i sig og tror, at når noget har været i tv, så kan man spise 100 Panodil uden at tage skade af det.

I øvrigt er det jo noget, man kan gøre, selv om der ikke bliver reklameret for det på tv. Det står enhver frit for at gå ned og købe 100 Panodil og indtage dem på én gang. Det står enhver frit for.

Men sagen er jo, at den vejledning, der er i forhold til indtagelse af de forskellige præparater, fremgår af præparaterne, det skal den gøre jævnfør lovgivningen, og det er fint, vejledning om, hvordan man skal indtage det, for at man ikke kommer til skade.

Men dér, hvor reklamerne jo har en effekt og en betydning, som jeg synes mange ordførere overser, er i forhold til, at det er ikke helt ligegyldigt, hvilken form for håndkøbsmedicin man indtager, hvis man fejler et eller andet. Det er jo ikke ligegyldigt. Men i dag, bortset fra at man kan læse om det i Se og Hør nede hos damefrisøren, er det faktisk overladt til én selv at finde ud af, hvilket håndkøbspræparat man skal tage, når man fejler et eller andet.

Det er jo f.eks. ikke ligegyldigt, hvilket smertestillende middel man indtager mod det ene eller det andet. Det er ikke ligegyldigt. Og der ville tv-reklamerne jo kunne være med til at vejlede og rådgive om, hvilke præparater man skal tage til hvilke lidelser. Det må dog være en fordel.

Vi har klart den opfattelse, i hvert fald når vi taler om håndkøbsmedicin, at så bør det være tilladt at reklamere, ikke mindst fordi det allerede i dag kan lade sig gøre på udenlandske tv-stationer og internationale tv-stationer.

Vi mener, at forslaget her er et skridt i den rigtige retning, og derfor er der slet ingen tvivl om, at vi i Frihed 2000 naturligvis støtter lovforslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Birthe Skaarup.

Birthe Skaarup (DF):

Jeg siger tak på Dansk Folkepartis vegne for debatten her. Jeg ved ikke, om man har fundet ud af, at selv om man måske ikke rigtig tror på det, så er det for at højne folkesundheden her i Danmark samt at få den middelevetid op, som der er blevet talt så meget om i de senere år.

Vi mener også, at det her forslag har en målrettet og en positiv indsats med hensyn til indflydelsen på samfundsøkonomien i al almindelighed, og det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der som sagt må gøres noget ekstra for at højne denne folkesundhed i Danmark.

Jeg vil godt sige, at undersøgelser helt klart har vist, at rygning, alkohol, fedtholdig kost og for lidt motion netop er årsagerne til, at middelevetiden i Danmark er stagnerende og nu er den laveste i EU-landene.

Det er nødvendigt med denne her indsats for at ændre befolkningens forbrug af og holdning til rygning, alkohol, fedtholdig kost og motion i kampen for at forbedre folkesundheden, og et ændret forbrug vil helt klart for os at se have en positivt afsmittende virkning på hospitalsomkostningerne på længere sigt.

Jeg har nævnt folkesundhedsprogrammet fra regeringen fra maj 1999. Der er taget mange gode initiativer på området, og det er min opfattelse, at dette forslag her var et godt supplement til regeringens folkesundhedsprogram. Og jeg havde da regnet med, at man fra visse partiers side ville se lidt mere velvilligt på det. Det kunne i hvert tilfælde være et element til at